

IDRÆTSUDVALGET

21. september 1972.

Underbilag 19.

Det af ministeriet for kulturelle anliggender nedsatte idrætsudvalg har på et møde den 15. september 1972 drøftet undervisningsministeriets udkast til lovforslag for folkeskolen, specielt med henblik på lovudkastets § 3, stk. 3, hvorefter folkeskolen kan tilbyde eleverne undervisning i deres fritid, fortrinsvis i musik og idræt.

Idrætsudvalget ser i lovudkastet en indrømmelse af behovet for at give folkeskolens elever en øget mulighed for deltagelse i fysisk aktivitet inden for folkeskolens rammer. Den nuværende undervisningstid i idræt (ca. 2 x 40. min.'s effektiv tid ugentlig) må anses for utilstrækkelig i relation til fagets formålsparagraf, herunder forsøget på at give eleverne en god kondition. Hensigtsmæssige motionsvaner indarbejdet i de unge år er af helt afgørende betydning for den menneskelige organisme, og folkeskolen indtager — i kraft af at den har kontakt med praktisk taget hele den danske befolkning i denne aldersgruppe — en afgørende position.

Den foreslåede mulighed for ekstraundervisning i idræt fremtræder imidlertid ikke som en integreret del af det normale (obligatoriske) undervisningsprogram, hvorfor undervisningen hovedsagelig må forventes at appellere til elever, som i forvejen er motiverede for at deltage i fysisk aktivitet. Disse elever vil formentlig i stor udstrækning dyrke idræt i de stedlige idrætsforeninger, og folkeskolens tilbud vil derfor kunne påføre den organiserede idræt konkurrence.

Dette må anses for uheldigt af flere grunde:

For det første, fordi det må anses for fremmende for børnenes udvikling, at de gennem foreningerne får lejlighed til at stifte bekendtskab med et andet miljø end skolens. Herigennem vil de få mulighed for at træffe nye kammerater — i alle aldre og med forskellig placering i samfundet; ligesom foreningernes demokratiske opbygning vil kunne bevirke, at de opdrages til at tage et medansvar for virksomhedens art og den praktiske udformning af arbejdet.

Hertil kommer, at foreningens tilbud om fysisk aktivitet i modsætning til skolens er et tilbud for hele livet. Hvis det skal undgås, at der opstår et tomrum i den fysiske aktivitet efter endt skolegang, må børnenes kontakt med foreningslivet etableres inden skoletidens ophør.

Endelig må det fremføres, at skolens tilbud om gratis fritidsaktivitet vil stå over for foreningens krav om kontingentbetaling.

For det andet, fordi folkeskolens aktiviteter må forventes at få forsterket ved brug af skolens lokaler. Udvides skolens anvendelse af idrætsfaciliteterne væsentligt udover det nuværende omfang, vil det kunne medføre, at den organiserede idræt ikke vil få de fornødne lokaler stillet til rådighed.

For det tredje må det kunne forventes, at lovforslaget vil påvirke rekrutteringen af især foreningernes instruktører. Blandt disse er mange lærere, som antagelig vil foretrække at undervise i de frivillige timer inden for skolen. Lønæssigt vil de kunne oppebære en timebetaling svarende til det normale niveau for skolelærere, hvilket vil betyde en aflønning, som foreningerne end ikke tilnærmelsesvis vil kunne tilbyde for tilsvarende virksomhed. Resultatet vil blive, at foreningslivet vil miste mange af disse pædagogers arbejdskraft.

Gennemføres en ordning for frivillig undervisning i idræt som den i udkast til lovforslag for folkeskolen skitserede, vil idrætsudvalget pege på det rimelige i, at denne fritidsvirksomhed aflønnes efter de samme betingelser, som det frivillige foreningsarbejde rummer mulighed for, d. v. s. i overensstemmelse med de retningslinier, som findes i fritidslovens bestemmelser om interessegrupper. Hvis folkeskolen ønsker supplerende frivillig undervisning i bl. a. idræt, foreligger mulighederne allerede på grundlag af disse bestemmelser.

For det fjerde vil idrætsudvalget pege på, at lovudkastet kan få uheldige konsekvenser